

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 4. junija 2015*

„Pritožba — Državna pomoč — Pogodba, sklenjena med Madžarsko ter naftno in plinsko družbo MOL v zvezi z rudarskimi pristojbinami za pridobivanje ogljikovodikov — Poznejša sprememba zakonskega sistema, ki določa zvišanje stopnje pristojbin — Zvišanje, ki se ne uporabi za družbo MOL — Sklep o razglasitvi nezdružljivosti pomoči s skupnim trgom — Selektivnost“

V zadevi C-15/14 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 15. januarja 2014,

Evropska komisija, ki jo zastopata L. Flynn in K. Talabér-Ritz, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

druga stranka v postopku je bila

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. s sedežem v Budimpešti (Madžarska), ki jo zastopata N. Niejahr, odvetnica, in F. Carlin, barrister,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, S. Rodin, A. Borg Barthet, sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. novembra 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. januarja 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije MOL/Komisija (T-499/10, EU:T:2013:592, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je bil za ničten razglašen Sklep Komisije 2011/88/EU z dne 9. junija 2010 o državni pomoči C 1/09 ([ex] NN 69/08) Madžarske za družbo MOL Nyrt. (UL 2011, L 34, str. 55, v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

- 2 Madžarska je vse rudarske dejavnosti, med drugimi tiste glede ogljikovodikov, zakonsko uredila z zakonom XLVIII iz leta 1993 o rudarstvu (1993. évi XLVIII. törvény a bányászatról, v nadaljevanju: zakon o rudarstvu). V skladu s tem zakonom izvršujeta uredbene funkcije ministrstvo, v pristojnosti katerega je rudarstvo, in organ za rudarstvo, ki nadzoruje rudarske dejavnosti.
- 3 Zakon o rudarstvu določa, da je mogoče raziskovanje in izkoriščanje rudarstva opravljati pod dvema različna pravnima režimoma. Členi od 8 do 19 zakona o rudarstvu določajo za območja, opredeljena kot „zaprta“, režim koncesije, ki se podeli ob koncu postopka javnega razpisa za posamično zaprto območje na podlagi pogodbe, podpisane med ministrom, pristojnim za rudarstvo, in podjetjem, ki je bilo izbrano na javnem razpisu. Območja, opredeljena kot „odprta“, torej manj bogata z materialom, ki ga je mogoče pridobiti, se lahko izkoriščajo na podlagi dovoljenja za izkoriščanje, ki ga izda organ za rudarstvo, če vlagatelj izpolnjuje zakonske pogoje.
- 4 Člen 20 zakona o rudarstvu določa pravila, po katerih se določi rudarska pristojbina, ki jo je treba plačati državi. Odstavek 11 tega člena določa, da je znesek rudarske pristojbine odstotek, določen, odvisno od primera, v zakonu o rudarstvu, v koncesijski pogodbi ali v pogodbi, sklenjeni na podlagi člena 26/A(5) zakona o rudarstvu. Člen 20, od (2) do (7), tega zakona določa, da se stopnja rudarske pristojbine določi z zakonom o rudarstvu, kadar dejavnost pridobivanja poteka pod režimom dovoljenja za izkoriščanje.
- 5 Do leta 2008 je bila stopnja rudarske pristojbine za pridobivanje ogljikovodikov, surove nafte in zemeljskega plina na podlagi dovoljenja za izkoriščanje 12 % vrednosti načrpane količine za nahajališča, ki so se začela izkoriščati po 1. januarju 1998, oziroma je bila izračunana z matematično formulo, ki med drugim upošteva povprečno ceno zemeljskega plina, ki ga kupi javna služba za plin, po minimalni stopnji 12 %, za nahajališča zemeljskega plina, ki so se začela izkoriščati pred 1. januarjem 1998.
- 6 Člen 26/A(5) zakona o rudarstvu določa, da če rudarsko podjetje, ki svojo dejavnost izvaja na podlagi dovoljenja za izkoriščanje, torej za nahajališča na odprtem območju, ni začelo izkoriščanja v petih letih po podelitvi dovoljenja, lahko pristojni organ za rudarstvo prosi, vendar le enkrat, za podaljšanje tega roka za največ pet let. V primeru soglasja tega organa pogodba med ministrom, pristojnim za rudarstvo, in rudarskim podjetjem določa za nahajališča, glede katerih velja podaljšanje, količino materiala, ki se uporablja kot osnova za izračun rudarske pristojbine, in njeno stopnjo, ki mora biti višja od stopnje, ki velja na dan prošnje za podaljšanje, ne sme pa presežati 1,2-kratnika te stopnje (v nadaljevanju: pristojbina za podaljšanje). Če se prošnja za podaljšanje nanaša na več kot dve nahajališči, stopnja pristojbine za podaljšanje velja za vsa nahajališča rudarskega podjetja na podlagi pogodbe, ki velja najmanj pet let (v nadaljevanju: zvišana rudarska pristojbina). Če se prošnja za podaljšanje nanaša na več kot pet nahajališč, se lahko zahteva izjemna pristojbina, ki je enaka največ 20 % zneska, ki se plača na podlagi zvišane rudarske pristojbine.
- 7 Zakon CXXXIII iz leta 2007 o rudarstvu, ki spreminja zakon XLVIII iz leta 1993 (2007. évi CXXXIII. törvény a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról, v nadaljevanju: spremenjeni zakon o rudarstvu), ki je začel veljati 8. januarja 2008, ureja spremembo stopnje rudarske pristojbine.

- 8 Člen 20(3) spremenjenega zakona o rudarstvu tako predpisuje stopnjo 30 % vrednosti načrpane količine za nahajališča, ki so se začela izkoriščati med 1. januarjem 1998 in 31. decembrom 2007, uporabo obstoječe matematične formule iz ureditve iz zakona o rudarstvu za nahajališča zemeljskega plina, ki so se začela izkoriščati pred 1. januarjem 1998, z minimalno stopnjo pristojbine v višini 30 %, in uporabo spremenjene stopnje rudarske pristojbine za nahajališča, ki so se začela izkoriščati po 1. januarju 2008, glede na količino načrpane surove nafte ali zemeljskega plina, in sicer stopnje 12 % za letno načrpano količino, ki ne presega 300 milijonov m³ zemeljskega plina ali 50 kiloton (kt) surove nafte, stopnje 20 % za načrpano količino od 300 do 500 milijonov m³ zemeljskega plina ali od 50 do 200 kt surove nafte, in stopnje 30 % za načrpano količino več kot 500 milijonov m³ zemeljskega plina ali 200 kt surove nafte. Končno je za vsa nahajališča ne glede na datum začetka izkoriščanja dolgovana rudarska pristojbina zvišana za 3 % oziroma 6 %, če cena surove nafte Brent preseže 80 ameriških dolarjev (USD) oziroma 90 USD.
- 9 Člen 235 zakona LXXXI iz leta 2008 o spremembi stopnje davkov in pristojbin (2008. évi LXXXI. törvény egyes adó- és járuléktörvények módosításáról) spreminja zakon o rudarstvu tako, da ponovno vzpostavlja stopnjo rudarske pristojbine 12 % za nahajališča, ki so se začela izkoriščati med 1. januarjem 1998 in vključno 31. decembrom 2007, in minimalno stopnjo rudarske pristojbine za nahajališča zemeljskega plina, ki so se začela izkoriščati pred 1. januarjem 1998. Ta sprememba je začela veljati 23. januarja 2009.

Dejansko stanje

- 10 MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (v nadaljevanju: MOL) je družba s sedežem v Budimpešti (Madžarska), katere glavne dejavnosti so raziskovanje in pridobivanje surove nafte in zemeljskega plina ter proizvodnja plinskih izdelkov, prevoz, skladiščenje in distribucija izdelkov iz surove nafte s prodajo na debelo in drobno, prenos zemeljskega plina ter proizvodnja in prodaja alkenov in poliolefinov.
- 11 Družba MOL je 19. septembra 2005 zaprosila za podaljšanje rudarske pravice za dvanajst nahajališč ogljikovodikov, ki so bila predmet dovoljenja za izkoriščanje in jih še ni začela izkoriščati.
- 12 Minister, pristojen za rudarstvo, in družba MOL sta 22. decembra 2005 sklenila pogodbo o podaljšanju v skladu s členom 26/A(5) zakona o rudarstvu (v nadaljevanju: pogodba 2005), s katero je bil za pet let podaljšan skrajni rok za začetek izkoriščanja teh dvanajstih nahajališč ogljikovodikov in določena pristojbina za podaljšanje, ki jo mora plačati družba MOL državi, in sicer 12 % x 1,050 za prvo leto, to je 12,600 %; 12 % x 1,038 za drugo leto, to je 12,456 %; 12 % x 1,025 za tretje leto, to je 12,300 %, in 12 % x 1,020 za četrto in peto leto, to je 12,240 %).
- 13 Na podlagi člena 4 pogodbe 2005 zvišana rudarska pristojbina velja za vsa nahajališča družbe MOL, ki jih je ta že izkoriščala na podlagi dovoljenja za izkoriščanje, to je 44 nahajališč ogljikovodikov, ki so se začela izkoriščati po 1. januarju 1998, in 93 nahajališč zemeljskega plina, ki so se začela izkoriščati pred tem datumom, za obdobje petnajstih let od datuma začetka veljavnosti te pogodbe. Stopnja zvišane rudarske pristojbine petega leta obdobja podaljšanja velja do petnajstega leta. Za nahajališča zemeljskega plina se za matematično formulo, določeno v členu 20(3)(b) zakona o rudarstvu, uporabi koeficient zvišanja za vsako od petih let podaljšanja, pri čemer koeficient zvišanja v petem letu velja do petnajstega leta.
- 14 Člen 6 pogodbe 2005 določa plačilo izjemne pristojbine 20 milijard madžarskih forintov (HUF).
- 15 Člen 9 navedene pogodbe določa, da se stopnja pristojbine za podaljšanje, stopnja zvišane rudarske pristojbine, osnova za izračun, odstotek in vsi faktorji, ki služijo izračunu teh pristojbin, za ves čas trajanja pogodbe 2005 določijo z določbami te pogodbe in da stopnje, določene v tej pogodbi, ostanejo nespremenjene oziroma stalne v celotnem obdobju veljavnosti pogodbe.

- 16 Člen 11 pogodbe 2005 strankam prepoveduje, da bi enostransko odpovedale to pogodbo, razen če bi tretji pridobil več kot 25 % kapitala družbe MOL. V skladu s členom 11 navedene pogodbe začne ta veljati z dnem začetka veljavnosti sklepa organa za rudarstvo. Navedeni sklep je bil sprejet 23. decembra 2005, zaradi česar je bil podaljšan skrajni datum za začetek izkoriščanja dvanajstih nahajališč ogljikovodikov in je bil podaljšan datum tudi glede plačil, naloženih družbi MOL s pogodbo 2005.
- 17 Komisija je po pritožbi, prejeti 14. novembra 2007, z dopisom z dne 13. januarja 2009 madžarske organe uradno obvestila o svoji odločitvi, da glede pogodbe 2005, ker naj bi družbo MOL oprostila zvišanja rudarske pristojbine, kot izhaja iz spremenjenega zakona o rudarstvu, sproži formalni postopek preiskave na podlagi člena 88(2) ES. Komisija je menila, da so pogodba 2005 in določbe spremenjenega zakona o rudarstvu del istega ukrepa (v nadaljevanju: sporni ukrep), na podlagi katerega je bila družbi MOL dana neupravičena prednost, in gre torej za državno pomoč v smislu člena 87(1) ES. Madžarska je z dopisom z dne 9. aprila 2009 predložila pripombe v zvezi s sklepom o začetku formalnega postopka preiskave in ugovarjala, da bi navedeni ukrep pomenil državno pomoč.
- 18 Na podlagi pripomb, ki sta jih vložila družba MOL in Magyar Bányászati Szövetség (madžarsko rudarsko združenje), in dokumentov, ki jih je Madžarska na zahtevo Komisije poslala 21. septembra 2009 in 12. januarja 2010, je Komisija 9. junija 2010 sprejela sporni sklep, v skladu s katerim sporni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ki je nezdružljiv s skupnim trgom, in da mora Madžarska od družbe MOL izterjati pomoč.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 19 Družba MOL je 8. oktobra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, primarno, za razglasitev ničnosti spornega sklepa, in podredno, za razglasitev ničnosti istega sklepa v delu, v katerem nalaga izterjavo zadevnih zneskov.
- 20 Družba MOL je v utemeljitev tožbe navedla tri tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev členov 107(1) PDEU in 108(1) PDEU ter kršitev členov 1(b)(v) in 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).
- 21 V okviru prvega tožbenega razloga je družba MOL izpodbijala opredelitev spornega ukrepa kot državne pomoči.
- 22 Splošno sodišče je zlasti preučilo drugo trditev, uveljavljano v okviru tega tožbenega razloga, glede neobstoja selektivnosti spornega ukrepa. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 54 izpodbijane sodbe navedlo, da uporaba člena 107(1) PDEU zahteva, da se ugotovi, ali je v okviru dane pravne ureditve državni ukrep tak, da daje prednost „določenim podjetjem ali določeni proizvodnji“ glede na druge, ki so glede na zastavljeni cilj te ureditve v primerljivem dejanskem in pravnem položaju.
- 23 Dalje je Splošno sodišče v točki 62 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je sporni ukrep v obravnavanem primeru sestavljen iz dveh elementov, in sicer pogodbe 2005, ki določa stopnje rudarskih pristojbin za vsa nahajališča družbe MOL, ki se izkoriščajo ali je začetek njihovega izkoriščanja podaljšan, za vsako od petnajstih let trajanja pogodbe, in spremenjenega zakona o rudarstvu, ki zvišuje stopnje rudarske pristojbine za vsa nahajališča ogljikovodikov na podlagi dovoljenja za izkoriščanje in ki se ne nanaša na nahajališča, za katera je bila pogodba o podalšanju že sklenjena.

- 24 Nazadnje je Splošno sodišče v točki 63 izpodbijane sodbe presodilo, da so pristojbine, določene v pogodbi 2005 in ki veljajo tako za nahajališča, ki se že izkoriščajo, kot za nahajališča, za katera velja podaljšanje dovoljenja za izkoriščanje, višje od zakonskih pristojbin, ki so veljale med sklenitvijo pogodbe, in na tej podlagi sklenilo, da navedena pogodba ne vključuje elementov državne pomoči v smislu člena 107 PDEU.
- 25 V točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče med drugim presodilo, da če država sklene z gospodarskim subjektom pogodbo, ki ne vključuje nobenega elementa državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, dejstvo, da se pogoji zunaj te pogodbe spremenijo tako, da je ta subjekt v ugodnejšem položaju v primerjavi z drugimi subjekti, ki niso sklenili podobne pogodbe, ne zadošča za to, da bi se lahko, vzete kot celota, pogodba in poznejše spremembe zunanjih okoliščin obravnavale kot državna pomoč.
- 26 Vendar je Splošno sodišče v točki 66 izpodbijane sodbe menilo, da bi bilo drugače, kadar bi pogoje v sklenjeni pogodbi država selektivno ponudila enemu gospodarskemu subjektu ali več, in ne na podlagi objektivnih meril, ki izhajajo iz splošno veljavnega besedila, ki se uporabljajo za vse gospodarske subjekte. Splošno sodišče je sicer natančneje navedlo, da lahko okoliščina, da je le en gospodarski subjekt sklenil tako pogodbo, izhaja predvsem iz pomanjkanja interesa vseh drugih gospodarskih subjektov in torej ne zadošča za dokaz o selektivnosti te pogodbe.
- 27 Nazadnje je Splošno sodišče v točki 67 izpodbijane sodbe spomnilo, da je za namen uporabe člena 107(1) PDEU za državno pomoč mogoče šteti kombinacijo več posegov, če z vidika njihovega časovnega zaporedja, namena in položaja podjetja ob teh posegih obstaja tako tesna povezava, da jih ni mogoče ločiti (glej v tem smislu sodbi Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi ter Komisija/Francija in drugi, C-399/10 P in C-401/10 P, EU:C:2013:175, točki 103 in 104).
- 28 Splošno sodišče je na podlagi tega sklenilo, da je mogoče kombinacijo posegov, kot jo navaja Komisija v spornem sklepu, opredeliti za državno pomoč, kadar država deluje z namenom zaščite enega ali več prisotnih gospodarskih subjektov na trgu tako, da sklene pogodbo, ki jim podeljuje stopnjo pristojbine, zajamčene med veljavnostjo pogodbe, medtem ko ima namen pozneje izvrševati svoje zakonodajne pristojnosti v smislu zvišanja pristojbine, tako da bodo drugi gospodarski subjekti na trgu v slabšem položaju, bodisi subjekti, ki so ob sklenitvi pogodbe že prisotni na trgu, bodisi novi gospodarski subjekti.
- 29 Prav z vidika teh ugotovitev je Splošno sodišče preučilo, ali je v obravnavanem primeru Komisija upravičeno menila, da je bil sporni ukrep selektiven.
- 30 Prvič, Splošno sodišče je v točkah od 70 do 73 izpodbijane sodbe analiziralo pravni okvir, ki ureja sklenitev pogodbe 2005. V zvezi s tem je navedlo, da se člen 26/A(5) zakona o rudarstvu, ki omogoča, da se zaprosi za podaljšanje rudarskih pravic, ne zdi selektivna določba in da iz te določbe tudi ne izhaja, da bi lahko madžarski organi zavrnilo začetek pogajanj za sklenitev take pogodbe. Splošno sodišče je prav tako ugotovilo, da čeprav lahko v skladu s to določbo vsako rudarsko podjetje zaprosi za podaljšanje rudarske pravice, pa se tako podjetje lahko vseeno odloči, da ne zaprosi za podaljšanje, ali pa se odloči, da ne sprejme s strani madžarskih organov ponujene stopnje in torej pogodbe ne sklene.
- 31 V zvezi s poljem proste presoje, ki ga člen 26/A(5) zakona o rudarstvu daje madžarskim organom glede stopnje pristojbine za podaljšanje, ki v nekaterih primerih določa stopnjo zvišane rudarske pristojbine, je Splošno sodišče v točki 72 izpodbijane sodbe presodilo, da ni nujno, da se šteje, da tako polje proste presoje daje prednost nekaterim podjetjem ali nekaterim proizvodnjam pred drugimi in s tem selektiven značaj sklenjenim pogodbam o podaljšanju, ker lahko tako polje proste presoje dejansko upravičijo različni dejavniki, kot je na primer število nahajališč, ki so predmet podaljšanja, in njihova pomembnost, ki se presoja glede na nahajališča, ki so že izkoriščana.

- 32 V zvezi z obravnavanim primerom je Splošno sodišče razsodilo, da je polje proste presoje iz člena 26/A(5) zakona o rudarstvu tako, da upravi omogoča ohranjanje enakega obravnavanja gospodarskih subjektov glede na to, ali so v primerljivih ali različnih položajih, s tem da prilagaja predloge o pristojbinah značilnostim vsakokratne prošnje za podaljšanje, in da je izraz diskrecijske pravice, ki je omejena z objektivnimi merili, ki niso zunaj sistema pristojbin, ki ga določa zadevna zakonodaja. Po mnenju Splošnega sodišča se navedeno polje proste presoje po naravi razlikuje od primerov, ko je uporaba takega polja povezana z dajanjem prednosti gospodarskemu subjektu, ker je v tem primeru njegov namen prilagoditi dodatno breme, naloženo gospodarskim subjektom, zaradi upoštevanja zahtev, ki izhajajo iz načela enakega obravnavanja.
- 33 Dalje je Splošno sodišče v točki 73 izpodbijane sodbe navedlo, da iz člena 26/A(5) zakona o rudarstvu izhaja, da se stopnja pristojbine za podaljšanje in v nekaterih primerih stopnja zvišane rudarske pristojbine določita izključno v pogodbi o podaljšanju v skladu s členom 20(11) zakona o rudarstvu.
- 34 Splošno sodišče je v točki 74 izpodbijane sodbe sklenilo, da dejstvo, da so stopnje, določene za vsako leto veljavnosti te pogodbe, rezultat pogajanj, ne zadostuje za ugotovitev selektivnosti pogodbe 2005 in da ne bi moglo biti drugače, razen če bi madžarski organi uporabili polje proste presoje med pogajanj, po katerih je bila sklenjena ta pogodba, tako da bi dali prednost družbi MOL s tem, da bi sprejeli nizko stopnjo pristojbine brez objektivnega razloga, ob upoštevanju namena zvišanja pristojbin v primeru podaljšanja dovoljenj za izkoriščanje in v škodo vseh drugih gospodarskih subjektov, ki bi želeli podaljšati svoje rudarske pravice, ali če takih gospodarskih subjektov ne bi bilo, ob prisotnosti konkretnih pokazateljev neupravičenega ugodnega obravnavanja družbe MOL.
- 35 Drugič, Splošno sodišče je preučilo, ali je Komisija dokazala selektivnost pogodbe 2005, zlasti glede klavzule, ki določa natančno stopnjo zvišane rudarske pristojbine za vsako od petnajstih let veljavnosti te pogodbe, in glede klavzule, ki določa, da te stopnje ostanejo nespremenjene.
- 36 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 76 izpodbijane sodbe najprej opozorilo, da je zakon o rudarstvu glede podjetij, za katera lahko velja člen 26/A(5) tega zakona, napisan splošno. Splošno sodišče je v točki 77 izpodbijane sodbe tudi ugotovilo, da se je Komisija v spornem sklepu omejila na ugotovitev, da je bila družba MOL edino podjetje, ki je dejansko sklenilo pogodbo o podaljšanju v sektorju ogljikovodikov. Po mnenju Splošnega sodišča pa se to dejstvo lahko pojasni z odsotnostjo interesa drugih gospodarskih subjektov, torej z neobstojem prošnje za podaljšanje ali soglasja med strankama o stopnji pristojbine za podaljšanje. Splošno sodišče je iz tega izpeljalo, da v teh zadnjih dveh hipotezah, ker so merila za sklenitev pogodbe o podaljšanju, določena v zakonu o rudarstvu, objektivna in veljajo za vsak potencialno zainteresiran gospodarski subjekt, ki bi jih izpolnil, ni mogoče sprejeti, da je sklenitev pogodbe 2005 selektivna.
- 37 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 78 izpodbijane sodbe presodilo, da sta se družba MOL in Madžarska pri določitvi zvišane rudarske pristojbine za vsako od petnajstih let veljavnosti pogodbe 2005 in določitvi, da te stopnje ostanejo nespremenjene, omejili na uporabo določb členov 20(11) in 26/A(5) zakona o rudarstvu.
- 38 Dalje je Splošno sodišče v točki 79 izpodbijane sodbe poudarilo, da stopnje, določene s pogodbo 2005, veljajo za vsa nahajališča, ki jih je družba MOL že izkoriščala na podlagi dovoljenja za izkoriščanje, in sicer 44 nahajališč ogljikovodikov in 93 nahajališč zemeljskega plina, tako da se podaljšanje nanaša le na 12 drugih nahajališč, ki se še niso izkoriščala na dan sklenitve te pogodbe. Zato je mogoče dejstvo, da je koeficient zvišanja pod mejno vrednostjo 1,2 in predvsem znotraj 1,02 in 1,05, objektivno pojasniti z nepomembnostjo nahajališč, ki jih zadeva podaljšanje, v primerjavi z nahajališči, ki so se že izkoriščala leta 2005. Ker pa Komisija tega vidika ni preučila, je Splošno sodišče menilo, da iz spornega sklepa ne izhaja noben pokazatelj neupravičenega ugodnejšega obravnavanja družbe MOL in da ni mogoče domnevati, da je bila družba MOL upravičena do ugodnejše obravnave glede na vsa druga podjetja v primerljivem položaju.

- 39 Nazadnje je Splošno sodišče v točki 80 izpodbijane sodbe razsodilo, da čeprav je Komisija omenila, da obstajajo druge pogodbe o podaljšanju, ki so jih sklenila rudarska podjetja v sektorju trdnih mineralov, pa ni poskušala od madžarskih organov dobiti dodatnih informacij o tem in jih ni upoštevala v spornem sklepu, iz katerega tudi izhaja, da selektivnost spornega ukrepa izhaja iz selektivnosti pogodbe 2005, in ne iz vrste pridobljenih mineralov, stopnje pristojbine, ki velja za te kategorije mineralov, ali iz okoliščine, da ta stopnja pozneje ne bi bila spremenjena. Splošno sodišče je na podlagi tega sklepalo, da Komisija s svojim pristopom ni upoštevala vseh elementov, na podlagi katerih bi lahko presodila, ali je pogodba 2005 selektivna v razmerju do družbe MOL glede na položaj, ki je bil ustvarjen z drugimi pogodbami o podaljšanju, prav tako sklenjenimi na podlagi člena 26/A(5) zakona o rudarstvu.
- 40 Ob upoštevanju vseh teh preudarkov je Splošno sodišče v točki 81 izpodbijane sodbe sklenilo, da selektivnost pogodbe 2005 ne more biti dokazana.
- 41 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe pojasnilo, da je zvišanje pristojbin na podlagi spremenjenega zakona o rudarstvu, ki je začel veljati leta 2008, nastopilo v okviru naraščanja svetovnih cen surove nafte. Iz tega je sklepalo, da ker se Komisija ni sklicevala na to, da je bila pogodba 2005 sklenjena v pričakovanju zvišanja rudarskih pristojbin, kombinacije te pogodbe s tem spremenjenim zakonom ni mogoče veljavno opredeliti za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU.
- 42 Splošno sodišče je zato ugodilo tožbi družbe MOL in sporni sklep razglasilo za ničn.

Pritožba

- 43 Komisija v utemeljitvi pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog v zvezi z napačno uporabo prava, ker naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo in uporabilo pogoj selektivnosti, določen v členu 107(1) PDEU.
- 44 Pritožbeni razlog sestavljajo štirje deli.

Uvodne ugotovitve

- 45 V skladu s členom 107(1) PDEU je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami, razen če Pogodbi ne določata drugače.
- 46 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča se za opredelitev državne pomoči v smislu navedene določbe zahteva, da so izpolnjeni vsi pogoji iz te določbe (glej sodbo Komisija/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 47 Da bi bilo mogoče nacionalni ukrep opredeliti za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, mora poseg v skladu z ustaljeno prakso, prvič, biti državen ali iz državnih sredstev, drugič, biti tak, da lahko prizadene trgovino med državami članicami, tretjič, dajati mora selektivno prednost upravičencu, in četrtič, izkrivljati mora konkurenco ali omogočati izkrivljanje konkurence (glej sodbo Komisija/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 48 V tem primeru sta sporni zgolj razlaga in uporaba tretjega pogoja, v skladu s katerim mora zadevni ukrep dajati selektivno prednost upravičencu.

Prvi del edinega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 49 Komisija nasprotuje analizi Splošnega sodišča v zvezi s pravnim okvirom, ki ureja sklenitev pogodbe 2005, zlasti v zvezi s poljem proste presoje, prepuščenim madžarskim organom glede možnosti, da sklenejo pogodbo o podaljšanju in glede višine pristojbine, ki jo določijo v taki pogodbi.
- 50 Komisija najprej navaja, da je presoja Splošnega sodišča v točkah od 70 do 74 in od 79 do 81 izpodbijane sodbe v zvezi s poljem proste presoje, prepuščenim madžarskim organom pri sklenitvi pogodbe o podaljšanju, pravno napačna.
- 51 Splošno sodišče naj namreč ne bi ugotovilo, da so madžarski organi zavezani skleniti pogodbo o podaljšanju na podlagi pogajanja, pač pa je v točki 57 izpodbijane sodbe navedlo, da po mnenju Madžarske „sklenitev take pogodbe o podaljšanju ni obvezna“, dalje pa je v točki 77 iste sodbe ugotovilo, da je mogoče dejstvo, da je bila družba MOL edina proizvajalka ogljikovodikov, ki je sklenila pogodbo o podaljšanju, pojasniti z neobstojem soglasja med strankama o stopnji pristojbine za podaljšanje.
- 52 Iz izpodbijane sodbe naj bi torej izhajalo, da zakon o rudarstvu daje madžarskim organom polje proste presoje, ki jim omogoča, da izrazijo svoje mnenje za sklenitev pogodbe o podaljšanju, za katero naj ne bi veljala objektivna merila in naj bi bila zato selektivna, ali proti njej. Komisija med drugim meni, da dejstvo, da imajo rudarska podjetja izbiro, da zaprosijo za podaljšanje ali ne, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 71 izpodbijane sodbe, v zvezi s tem ni upoštevno.
- 53 Zato bi bilo treba preveriti ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 83 izpodbijane sodbe, da selektivnost spornega ukrepa ni dokazana.
- 54 Ta ugotovitev naj bi bila namreč v nasprotju s sodno prakso Sodišča, zlasti s sodbo Francija/Komisija (C-241/94, EU:C:1996:353, točki 23 in 24), v kateri je Sodišče ugotovilo, da je zadevni sistem s svojim ciljem in splošno sistematiko lahko postavil posamezna podjetja v ugodnejši položaj v primerjavi z drugimi, ker je imel pristojni organ diskrecijsko pravico, ki mu je omogočala prilagoditev finančnega prispevka glede na različne dejavnike, kot so zlasti izbira upravičencev, znesek finančnega prispevka in pogoji v zvezi s prispevkom. Sklep naj bi bil tudi v nasprotju s sodbo P (C-6/12, EU:C:2013:525, točka 27), v kateri je Sodišče presodilo, da če imajo nacionalni organi na podlagi nacionalne zakonodaje diskrecijsko pravico glede načina uporabe zadevnega ukrepa, so njihove odločbe neselektivne le, če je ta diskrecijska pravica omejena z objektivnimi merili, ki niso povezani s sistemom, ki ga izvaja zadevna ureditev.
- 55 Dalje Komisija trdi, da analiza Splošnega sodišča prav tako ni pravilna, ker ne upošteva diskrecijske pravice madžarskih organov glede višine rudarske pristojbine, ki jo določijo v pogodbi o podaljšanju. Zaradi tega pa naj bi bila pogodba 2005 selektivna.
- 56 Po mnenju Komisije utemeljitve Splošnega sodišča v točki 72 izpodbijane sodbe, v skladu s katerimi je to polje proste presoje tako, da upravi omogoča ohranjanje enakega obravnavanja gospodarskih subjektov, niso predstavljene v nacionalnem zakonodajnem okviru kot odločilni elementi ukrepa, s katerim je treba povišati rudarsko pristojbino, in gre torej zgolj za domneve. Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo sodne prakse Sodišča, zlasti sodb Francija/Komisija (C-241/94, EU:C:1996:353), Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313), DM Transport (C-256/97, EU:C:1999:332), P (C-6/12, EU:C:2013:525), Ministerio de Defensa in Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262) in British Telecommunications/Komisija (C-620/13 P, EU:C:2014:2309).

- 57 Komisija dalje zatrjuje, da v nasprotju s trditvijo Splošnega sodišča v točki 72 izpodbijane sodbe zaradi dejstva, da je s pogodbo 2005 družbi MOL breme nastalo ob njeni sklenitvi, ta pogodba ni postala neselektivna.
- 58 Družba MOL oporeka trditvam Komisije, ki navaja, da na eni strani iz izpodbijane sodbe ne izhaja, da člen 26/A(5) zakona o rudarstvu pušča madžarskim organom polje proste presoje glede sklenitve pogodbe o podaljšanju, in da na drugi strani sodna praksa, ki jo navaja Komisija, v obravnavanem primeru ni upoštevna.

Presoja Sodišča

- 59 Najprej je treba spomniti, da je treba – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 47 sklepnih predlogov – zahtevo selektivnosti, ki izhaja iz člena 107(1) PDEU, jasno razlikovati od dokaza gospodarske prednosti, ker mora Komisija po tem, ko je ugotovila obstoj prednosti v širokem smislu, ki izhaja posredno ali neposredno iz določenega ukrepa, med drugim dokazati, da se ta prednost nanaša na posamezno podjetje ali podjetja. Natančneje, dokazati mora, da zadevni ukrep uvaja razlikovanje med podjetji, ki so glede na uresničevani cilj v primerljivem položaju. Prednost mora biti torej dodeljena selektivno in biti taka, da postavlja posamezna podjetja v ugodnejši položaj v primerjavi z drugimi.
- 60 Vendar je treba ugotoviti, da se zahteva selektivnosti razlikuje glede na to, ali je zadevni ukrep predviden kot splošen sistem pomoči ali pa kot individualna pomoč. V zadnjem navedenem primeru opredelitev gospodarske prednosti načeloma omogoča domnevo, da je ukrep selektiven. Nasprotno je okviru presoje splošnega sistema pomoči nujno ugotoviti, ali zadevni ukrep ne glede na to, da daje splošno prednost, daje prednost izključno nekaterim podjetjem ali nekaterim sektorjem dejavnosti.
- 61 Iz tega sledi, da je za ugotovitev selektivnosti ukrepa, ki je sporen v tej zadevi, pravilno merilo primerjave vključevalo ugotovitev, ali je postopek sklepanja in določanja pogojev pogodbe o podaljšanju rudarske pravice, določene v členu 26/A(5) zakona o rudarstvu, uvedel razlikovanje med gospodarskimi subjekti, ki so glede na zasledovani cilj v primerljivem dejanskem in pravnem položaju, pri čemer tega razlikovanja ne upravičujeta narava in sistematika zadevnega sistema.
- 62 Iz teh preudarkov izhaja, da je treba to zadevo jasno razlikovati od zadev, v katerih je bila izdana sodna praksa, ki jo je Komisija navedla v utemeljitvi svoje argumentacije in na katero je opozorjeno v točkah 54 in 56 te sodbe, s katero nasprotuje analizi Splošnega sodišča v zvezi s pravnim okvirom, ki ureja pogodbo 2005.
- 63 Navedene zadeve se namreč nanašajo na določbe nacionalnega prava, ki določajo davčne in druge olajšave (sodbe Francija/Komisija, C-241/94, EU:C:1996:353; Piaggio, C-295/97, EU:C:1999:313; DM Transport, C-256/97, EU:C:1999:332, P, C-6/12, EU:C:2013:525; Ministerio de Defensa in Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, in British Telecommunications/Komisija, C-620/13 P, EU:C:2014:2309) ali izjeme na področju stečaja (sodba Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:579).
- 64 Vendar, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 86 sklepnih predlogov, obstaja bistvena razlika med na eni strani presojo selektivnosti splošnih sistemov oprostitev ali olajšav, ki po definiciji samodejno dajejo prednost, in na drugi strani presojo selektivnosti fakultativnih določb nacionalnega prava, ki določajo naložitev dodatnih bremen. Kadar nacionalni organi taka bremena naložijo, da bi ohranili enako obravnavanje gospodarskih subjektov, zgolj to, da imajo ti organi določeno polje proste presoje, ki ga določa zakon in ki ni neomejeno, kot je v pritožbi navedla Komisija, ne more zadostovati za dokaz o selektivnosti takega sistema.

- 65 Zato je po eni strani treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 72 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da je namen polja proste presoje iz obravnavanega primera prilagoditi dodatno breme, naloženo gospodarskim subjektom, zaradi upoštevanja zahtev, ki izhajajo iz načela enakega obravnavanja, in se torej po naravi razlikuje od primerov, ko je uporaba takega polja proste presoje povezana z dajanjem prednosti določenemu gospodarskemu subjektu.
- 66 Po drugi strani ni mogoče utemeljeno očitati Splošnemu sodišču, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 74 izpodbijane sodbe razsodilo, da dejstvo, da so stopnje, določene za vsako leto veljavnosti pogodbe 2005, rezultat pogajanj, ne zadostuje za ugotovitev selektivnosti te pogodbe in da ne bi moglo biti drugače, razen če bi madžarski organi uporabili polje proste presoje tako, da bi dali prednost družbi MOL s tem, da bi sprejeli nizko stopnjo pristojbine brez objektivnega razloga, ob upoštevanju namena zvišanja pristojbin v primeru podaljšanja dovoljenj za izkoriščanje in v škodo vseh drugih gospodarskih subjektov, ki bi želeli podaljšati svoje rudarske pravice, ali če takih gospodarskih subjektov ne bi bilo, ob prisotnosti konkretnih pokazateljev neupravičenega ugodnega obravnavanja družbe MOL.
- 67 Splošno sodišče je, da bi ugotovilo, ali je Komisija izkazala selektivnost pogodbe 2005, na eni strani v točki 79 navedene sodbe analiziralo stopnje, določene na podlagi te pogodbe, in ugotovilo, da iz spornega sklepa ne izhaja noben pokazatelj neupravičenega ugodnejšega obravnavanja družbe MOL in da zato ni mogoče domnevati, da je bila družba MOL upravičena do ugodnejše obravnave glede na vsa druga podjetja v morebitno primerljivem položaju v smislu sodne prakse, navedene v točki 54 izpodbijane sodbe.
- 68 Na drugi strani je Splošno sodišče v točki 80 izpodbijane sodbe ugotovilo, da čeprav je Komisija omenila, da obstajajo druge pogodbe o podaljšanju v sektorju trdnih mineralov, teh ni upoštevala in da s tem ni upoštevala vseh elementov, na podlagi katerih bi lahko presodila, ali je pogodba 2005 selektivna v razmerju do družbe MOL glede na položaj, ki je bil ustvarjen z drugimi pogodbami o podaljšanju rudarskih pravic, prav tako sklenjenimi na podlagi člena 26/A(5) zakona o rudarstvu.
- 69 Splošno sodišče je lahko po analizi, izvedeni v točkah od 70 do 74 ter 79 in 80 izpodbijane sodbe, v točki 81 iste sodbe upravičeno sklenilo, da upoštevajoč, prvič, neobstoje selektivnosti pravnega okvira, ki ureja pogodbe o podaljšanju rudarskih pravic, kot tudi utemeljitev za podelitev polja proste presoje, in drugič, neobstoje vsakršnega pokazatelja, v skladu s katerim bi ti organi pridržali ugodnejše obravnavanje le družbi MOL glede na vsa druga podjetja v primerljivem položaju, selektivnost pogodbe 2005 ne more biti dokazana.
- 70 Upoštevajoč vse te preudarke je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 70 do 74 in od 79 do 81 izpodbijane sodbe preučilo pravni okvir, ki ureja sklenitev pogodbe 2005, ni napačno uporabilo prava.
- 71 Zato je treba prvi del edinega pritožbenega razloga zavrnil kot neutemeljen.

Drugi del edinega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 72 Komisija zatrjuje, da Splošno sodišče z ugotovitvijo v točkah od 76 do 78 izpodbijane sodbe, da obstoj objektivnih meril nujno izključuje vsakršno selektivnost, ni upoštevalo sodne prakse Sodišča, v skladu s katero dejstvo, da se pri ugotavljanju, ali se za določena podjetja uporablja nacionalni ukrep, opre na objektivna merila, nujno ne vodi do ugotovitve, da selektivnost ni podana (glej v tem smislu sodbi Španija/Komisija, C-409/00, EU:C:2003:92, točka 49, in GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, točki 35 in 39).

- 73 Zato je treba preveriti točke od 76 do 78 izpodbijane sodbe in ugotovitev, ki jo je Splošno sodišče izpeljalo iz točk 81 in 83 iste sodbe in v skladu s katero selektivnosti pogodbe 2005 in spornega ukrepa ni mogoče šteti za dokazana.
- 74 Družba MOL navaja, da pravna utemeljitev Komisije temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe in da sodna praksa, ki jo je navedla Komisija, v tem primeru ni upoštevna.

Presoja Sodišča

- 75 Navesti je treba, da je Splošno sodišče v točkah od 76 do 78 izpodbijane sodbe analiziralo pravni okvir, ki ureja sklenitev pogodb o podaljšanju rudarskih pravic, med katere spada pogodba 2005, kakor izhaja iz člena 26/A(5) zakona o rudarstvu.
- 76 Zato je Splošno sodišče preučilo vprašanje, ali je določitev stopnje rudarske pristojbine ustrezala objektivnim merilom, ki se uporabljajo za vse potencialno zainteresirane gospodarske subjekte. Splošno sodišče je tako v točki 76 izpodbijane sodbe najprej poudarilo, da je bil zakon o rudarstvu glede podjetij, ki lahko koristijo podaljšanje rudarskih pravic, napisan na splošno. Dalje je Splošno sodišče v točki 77 navedene sodbe ugotovilo, da okoliščina, da je bila družba MOL edino podjetje, ki je sklenilo pogodbo o podaljšanju v sektorju ogljikovodikov, nujno ne pomeni pokazatelja selektivnosti, ker so merila za sklenitev take pogodbe objektivna in so se uporabljala za vse potencialno zainteresirane gospodarske subjekte, in da je neobstoj drugih tovrstnih pogodb lahko posledica odločitve podjetij, da ne zaprosijo za podaljšanje rudarskih pravic. Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 78 izpodbijane sodbe poudarilo, da so zvišane rudarske pristojbine, določene za obdobje pogodbe 2005, zgolj posledica uporabe določb zakona o rudarstvu.
- 77 Iz teh ugotovitev izhaja, da je Komisija z očitkom Splošnemu sodišču, da je presodilo, da obstoj objektivnih meril nujno izključuje vsakršno selektivnost in da s tem ni upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero selektivnosti določenega sistema pomoči ni mogoče izključiti zgolj iz razloga, da so upravičenci določeni na podlagi objektivnih meril (sodbi Španija/Komisija, C-409/00, EU:C:2003:92, točka 49, in GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, točki 35 in 39), napačno razlagala izpodbijano sodbo.
- 78 Vsekakor je treba navesti, da se je Sodišče v zadevah, v katerih so bile izdane te sodbe – kot zatrjuje družba MOL – ukvarjalo z vprašanjem, ali so bili upravičenci državnega sistema pomoči določeni na podlagi objektivnih meril. Tako je zlasti v sodbi GEMO (C-126/01, EU:C:2003:622) Sodišče presodilo, da so, čeprav so bili upravičenci navedenega sistema, ki je temeljil na nacionalnem zakonu, določeni na podlagi objektivnih in očitno splošnih meril, učinki tega sistema koristili predvsem rejcem in klavcem.
- 79 Vendar, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 91 sklepnih predlogov, to vprašanje ni sporno v obravnavani zadevi, tako da sodna praksa, ki izhaja iz navedenih sodb, v predmetni zadevi ni upoštevna.
- 80 Zato je treba drugi del edinega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljen.

Tretji in četrti del edinega pritožbenega razloga

- 81 Ker je utemeljitev, navajana v podporo tretjemu in četrtemu delu edinega pritožbenega razloga, tesno povezana, ju je treba preučiti skupaj.

Trditve strank

- 82 Komisija Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe presodilo, da obstoja selektivne prednosti ni mogoče ugotoviti zgolj na podlagi dejstva, da je gospodarski subjekt v boljšem položaju v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti, ker se je zadevna država članica upravičeno omejila le na to, da svoje zakonodajne pristojnosti izvrši po nastalih spremembah na trgu.
- 83 S tem naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero za uporabo člena 107(1) PDEU ni upošteveno, ali se položaj domnevnega upravičenca zadevnega ukrepa sčasoma izboljša ali poslabša (sodbi Grčija/Komisija, 57/86, EU:C:1988:284, točka 10, in *Adria-Wien Pipeline in Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, EU:C:2001:598, točka 41).
- 84 Po mnenju Komisije je pomembno to, da je bila po 8. januarju 2008 družba MOL edino podjetje, ki je bilo glede stopnje rudarske pristojbine, ki se uporabi za nahajališče ogljikovodikov, privilegirano.
- 85 Poleg tega Komisija na eni strani trdi, da ker razvoj dogodkov v obravnavani zadevi vključuje zakonodajno spremembo, za katero se je lahko država članica odločila prostovoljno, pristop Splošnega sodišča dopušča državam članicam, da se sklicujejo na neobstoje selektivnosti glede na metode ali tehnike ukrepov, ki jih uporabijo. Na drugi strani naj bi Splošno sodišče v točkah 67 in 82 izpodbijane sodbe presojo selektivnosti pogodbe 2005 in posledično izpodbijanega ukrepa napačno povežalo z namenom zadevne države članice ob sklenitvi navedene pogodbe, da enega ali več gospodarskih subjektov zaščiti pred uporabo novega sistema pristojbin, ki je bil v obravnavanem primeru uveljavljen s spremenjenim zakonom o rudarstvu.
- 86 Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo ustaljene sodne prakse Sodišča, v skladu s katero člen 107(1) PDEU opredeljuje državne intervencije glede na njihove učinke, in ne glede na tehnike, ki jih uporabijo države članice za izvajanje teh intervencij (glej zlasti sodbe *Belgija/Komisija*, C-56/93, EU:C:1996:64, točka 79; *Belgija/Komisija*, C-75/97, EU:1999:311, točka 25; *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 89, ter *Komisija in Španija/Government of Gibraltar in Združeno kraljestvo*, C-106/09 P in C-107/09 P, EU:C:2011:732, točke 91, 92 in 98).
- 87 Družba MOL meni, da je treba tretji in četrti del edinega pritožbenega razloga zavriniti, ker točke 64, 65, 67 in 82 izpodbijane sodbe, v nasprotju s trditvami Komisije, ne zadevajo selektivnosti.

Presoja Sodišča

- 88 Najprej je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah 62 in 63 izpodbijane sodbe opozorilo, da je sporni ukrep sestavljen iz dveh elementov, in sicer pogodbe 2005 in spremenjenega zakona o rudarstvu, in da ta pogodba ne pomeni elementa pomoči v smislu člena 107 PDEU.
- 89 Splošno sodišče je v tem okviru v točki 64 izpodbijane sodbe najprej presodilo, da če država sklene z gospodarskim subjektom pogodbo, ki ne vključuje nobenega elementa državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, dejstvo, da se pogoji zunaj te pogodbe spremenijo tako, da je zadevni gospodarski subjekt v ugodnejšem položaju v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti, ki niso sklenili podobne pogodbe, ne zadošča za to, da bi se lahko pogodba in poznejše spremembe zunanjih okoliščin, vzete kot celota, obravnavale kot državna pomoč.
- 90 Dalje je Splošno sodišče v točki 65 izpodbijane sodbe poudarilo, da bi bilo mogoče, če bi bilo drugače, vsako pogodbo med gospodarskim subjektom in državo, ki ne bi vključevala elementov državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, vselej izpodbijati, če se tržne razmere, v katerih deluje gospodarski subjekt, ki je stranka te pogodbe, razvijajo tako, da ji dajejo prednost, kakršna je navedena v točki 64 izpodbijane sodbe, ali kadar država izvršuje svojo zakonodajno pristojnost objektivno utemeljeno na podlagi razvoja trga in pri tem spoštuje pravice in obveznosti, ki izhajajo iz take pogodbe.

- 91 Nazadnje je Splošno sodišče v točki 66 izpodbijane sodbe presodilo, da je mogoče kombinacijo elementov, kot jo navaja Komisija v spornem sklepu, opredeliti za državno pomoč, kadar je država pogoje v sklenjeni pogodbi selektivno ponudila enemu gospodarskemu subjektu ali več, in ne na podlagi objektivnih meril, ki izhajajo iz splošno veljavnega besedila in ki se uporabljajo za vse gospodarske subjekte. Splošno sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da dejstvo, da je le en gospodarski subjekt sklenil tako pogodbo, ne zadošča za ugotovitev selektivnosti te pogodbe, saj lahko taka okoliščina izhaja med drugim iz pomanjkanja interesa vseh drugih gospodarskih subjektov.
- 92 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 67 izpodbijane sodbe opozorilo na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je za namen uporabe člena 107(1) PDEU za enoten ukrep pomoči mogoče šteti kombinacijo posegov, če z vidika njihovega časovnega zaporedja, namena in položaja podjetja ob teh posegih obstaja tako tesna povezava, da jih ni mogoče ločiti (sodba Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi ter Komisija/Francija in drugi, C-399/10 P in C-401/10 P, EU:C:2013:175, točki 103 ter 104 in navedena sodna praksa).
- 93 V tem okviru je Splošno sodišče v isti točki 67 izpodbijane sodbe poudarilo, da je mogoče kombinacijo posegov, kot jo navaja Komisija v spornem sklepu, opredeliti za državno pomoč, kadar država deluje z namenom zaščite enega ali več gospodarskih subjektov, prisotnih na trgu, tako, da sklene pogodbo, ki jim podeljuje stopnjo pristojbine, zajamčene za ves čas veljavnosti pogodbe, medtem ko ima namen pozneje izvrševati svoje zakonodajne pristojnosti v smislu zvišanja pristojbine, tako da bodo drugi gospodarski subjeki na trgu v slabšem položaju, bodisi subjeki, ki so ob sklenitvi pogodbe že prisotni na trgu, bodisi novi gospodarski subjeki.
- 94 Prav z vidika teh ugotovitev je Splošno sodišče v točki 68 izpodbijane sodbe presodilo, da je treba preučiti, ali je v obravnavanem primeru Komisija upravičeno menila, da je bil sporni ukrep selektiven.
- 95 Iz navedenega izhaja, da se točke od 64 do 67 izpodbijane sodbe – kot to zatrjuje družba MOL – kot take ne nanašajo na preizkus selektivnosti pogodbe 2005, ampak so oblikovane kot predhodna pojasnila o upoštevnem okviru, v zvezi s katerim je Splošno sodišče preučilo, ali je Komisija upravičeno štela, da je bil sporni ukrep selektiven.
- 96 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 107 in 114 sklepnih predlogov, se je namreč Splošno sodišče s temi uvodnimi pojasnili dejansko želelo lotiti vprašanja obstoječih povezav med pogodbo 2005 in spremenjenim zakonom o rudarstvu, o katerem se Komisija posebej ni izrekla v spornem sklepu, in še prav posebej izpostaviti dejstvo, da teh dveh elementov, ker nista medsebojno časovno in/ali funkcionalno povezana, ni mogoče razlagati tako, da sestavljata enoten ukrep pomoči.
- 97 Splošno sodišče je s temi uvodnimi pojasnili torej zgolj uporabilo sodno prakso, ki jo je Sodišče razvilo v sodbi Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi ter Komisija/Francija in drugi (C-399/10 P in C-401/10 P, EU:C:2013:175), na katero se je Splošno sodišče tudi izrecno sklicevalo v točki 67 izpodbijane sodbe in v skladu s katero glede na to, da imajo državni posegi različne oblike in jih je treba analizirati glede na njihove učinke, ni mogoče izključiti, da je treba za namen uporabe člena 107(1) PDEU več zaporednih državnih posegov obravnavati kot en sam poseg. Tako je lahko zlasti, kadar med zaporednimi posegi – med drugim z vidika njihovega časovnega razporeda, njihovega namena in položaja podjetja ob teh posegih – obstaja tako tesna povezava, da jih ni mogoče ločiti.
- 98 Z istega vidika je Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe ugotovilo, prvič, da je do zvišanja pristojbin, ki je začelo veljati leta 2008, prišlo v okoliščinah zvišanja svetovnih tečajev, in drugič, da Komisija ni trdila, da je bila pogodba 2005 sklenjena v pričakovanju tega zvišanja, iz česar je izpeljalo, da kombinacije te pogodbe s spremenjenim zakonom o rudarstvu ni mogoče opredeliti za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU.

- 99 Iz tega sledi, da razlogovanje, ki ga je Splošno sodišče navedlo v točkah od 64 do 67 in 82 izpodbijane sodbe, ni pravno napačno.
- 100 Poleg tega je treba navesti, da Komisija s trditvijo, da je pomembno to, da je bila po 8. januarju 2008 družba MOL edino podjetje, ki je bilo privilegirano, ne more uspeti. V obravnavanem primeru namreč ni sporno, da so, kot izhaja iz točke 46 izpodbijane sodbe, o vprašanju, ali je sporni ukrep selektiven, stranke razpravljale izključno glede na pogodbo 2005, in ne glede na spremenjeni zakon o rudarstvu.
- 101 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba tretji in četrti del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljena.
- 102 Ker ni mogoče sprejeti nobene trditve, ki jih je Komisija navedla v utemeljitvi edinega pritožbenega razloga, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 103 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker je družba MOL predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker Komisija s predlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi